

oorlogsvloot heeft Leuftink reeds enkele alinea's gewijd aan de taakuitoefening van Fornerius in dienst van de Admiraliteit ⁵³). Op grond van het bronnenmateriaal, zoals dat gevonden wordt in de Admiraliteits-archieven concludeerde Leuftink dat Fornerius 'ongetwijfeld een man van invloed en gezag (is) geweest'. Immers, vervolgt hij, 'de toon van de resoluties is ten aanzien van hem opmerkelijk beleefder, dan wanneer over andere geneeskundigen gesproken wordt. Vele malen werd zijn advies gevraagd en de Raad nam vrijwel geen enkel besluit over enige medische aangelegenheid, of over persoonlijke zaken van scheepschirurgijns, zonder hem gehoord te hebben' ⁵⁴). Ook zou uit de resoluties der admiraliteitscolleges blijken dat 'zijn taak omvangrijker en zijn invloed groter geweest zijn, dan die van de Lands-Doctores bij de andere College's' ⁵⁵). Die taak bestond, behalve in het geven van adviezen, uit de visitatie van de kisten der chirurgijns ⁵⁶), de schouw van oorlogsverminkten ten behoeve van de vaststelling van een uitkering en tevens uit het examineren van scheepschirurgijns.

Een dergelijk examen in de chirurgie moet op initiatief van Fornerius in 1653 zijn ingesteld ⁵⁷); vóór die tijd was ieder avontuurlijk chirurgijn met een al of niet geldige chirurgijnsbul voor de dienst ter zee geschikt. Op 8 maart 1653 hadden daarom de bewindvoerders van de Admiraliteit het besluit genomen, dat 'voortaen geene chirurgijns bij de zelve capiteynen zullen worden aengenomen . . . voor ende alleer de Chirurgijns bij den voorn. doctor (namelijk Fornerius, v. L.) geexamineert, de kisten gevisiteert ende alsoo voorsien zullen zijn met schriftelicke testimonium van bequaemicheyt ende goet furnissement respective' ⁵⁸). Het is aannemelijk dat Fornerius niet alleen bij het admissie-examen betrokken werd, maar tevens zeggenschap verkreeg over het onderwijs dat gegeven moest worden aan scheepschirurgijns. Voor al deze diensten genoot Fornerius een behoorlijk tractement en bovendien een derde deel van de extra-inkomsten der onder hem fungerende landschirurgijns. Al is het een bekend feit dat de admiraliteiten uiterst traag en nalatig waren in het nakomen van haar financiële verplichtingen, toch moet de functie van landsdoctor in een tijd van frequente zeeslagen Fornerius geen windeieren hebben gelegd.

Dat Fornerius met al zijn functies en ambten een bezet man is geweest, kan nauwelijks verbazing wekken. Voor particuliere patiënten zal toch weinig tijd zijn overgebleven. Het merendeel